

Waligórski Stanisław, dr hab. Inż.

Specjalność naukowa: teoria automatów, bazy danych i systemy informatyczne. Główne miejsce pracy: Uniwersytet Warszawski (w latach 1966-2005), również WAT (1995-2003). W latach 1957-1968) pracował w ZAM PAN (wcześniej był to GAM, a później – IMM), gdzie pod koniec 1959 roku powierzono mu „prowadzenie pracy nad organizacją maszyny uniwersalnej ZAM-2”, pierwszego polskiego komputera na lampach elektronowych.

W latach 1974-1977 był wicedyrektorem departamentu w MNiSzW, najpierw w KBI, a później w Departamencie Informatyki.

Członek założyciel PTI (1981) i wiceprzewodniczący PTI w latach 1981-1984. Członek KI PAN w latach 1975-1984.

Od połowy lat 1980' był jednym z najaktywniejszych uczestników najważniejszych przedsięwzięć środowiska informatycznego, inicjatorem i współtwórcą wielu z nich, które zapoczątkowały i położyły podwaliny pod rozwój edukacji informatycznej, ze szczególnym uwzględnieniem nauczania elementów informatyki w szkołach. Kierował wieloma zespołami. Najważniejsze z przedsięwzięć, w których uczestniczył to:

- Od początku 1985 roku inicjuje w Polsce zainteresowanie środowiskiem języka programowania Logo, wygłasza na ten temat referaty (m.in. na seminarium PTI; I Konferencji „Informatyka w Szkole”), prowadzi seminaria i szkolenia dla nauczycieli. W kolejnych latach jest autorem wielu książek na temat tego języka.
- W drugiej połowie lat 1980' prowadzi pierwsze na większą skalę szkolenia nauczycieli informatyki, organizowane przez różne instytucje edukacyjne, szkoły i uczelnie.
- Współautor pierwszego programu nauczania elementów informatyki w szkołach średnich (1985), promuje ten program i prezentuje stan jego wdrożenia na różnych konferencjach ogólnopolskich; współtworzy także program nauczania elementów informatyki w ostatniej klasie szkoły podstawowej.
- Członek zespołu decydującego o wyborze szkolnego mikrokomputera Elwro 800 Junior (1985).
- Aktywnie uczestniczy w pierwszych konferencjach „Informatyka w Szkole” (1985-1990) prezentując aktualny stan rozwoju edukacji informatycznej w kraju i na świecie.
- W 1989 roku zostaje powołany przez UPNiW do zespołu programowego ds. kształcenia techników informatyków w szkołach policealnych i zostaje jego kierownikiem. W 1992 roku ukazuje się efekt pracy tego zespołu: *Dokumentacja programowa dla zawodu technik-informatyk*, Nr 2144, KBN, Warszawa. Kontynuuje prace w tym zakresie w powołanej przez MEN w 1994 roku Komisji Programowej dla Zawodu Technik Informatyk, również jako przewodniczący tej komisji.

W latach 1976-2001 był przedstawicielem Polski w TC-3 do spraw kształcenia Międzynarodowej Federacji Przetwarzania Informacji IFIP (wcześniej był nim Z. Pawlak; a od 2001 – jest M.M. Sysło). Uczestniczył z referatami w konferencjach WCCE:i ECCE, organizowanych przez IFIP, również w wielu konferencjach grup roboczych tej Federacji.

Członek założyciel Olimpiady Informatycznej, przewodniczący Komitetu Głównego OI w latach 1993-1999. Wcześniej, w latach 1991-1992 zajmował się organizacją Krajowego Konkursu Informatycznego, który poprzedził OI. Z wyboru, w latach 1996-2000 był członkiem Międzynarodowego Komitetu Sterującego Międzynarodowej Olimpiady Informatycznej (ang. *International Committee of the IOI*). W 2002 roku został uhonorowany przez ten Komitet nagrodą „za wieloletnią współpracę”.

Biogram z książki M.M. Sysło, *Edukacji informatycznej w Polsce w historycznym rozwoju*, w przygotowaniu.